

editorial

L'N-II, altra vegada

Un altre cop les obres de desdoblament de l'N-II a les comarques gironines tornen a ser protagonistes de l'actualitat a causa dels retards que experimenten. Tristament, aquesta és una infraestructura que ja fa tants anys que acapara titulars de diari en aquest sentit que la sensació és que ja ens hi hem acostumat. És clar que les obres es van fent, i és clar que en els últims anys s'ha inaugurat el tram de Fornells a Caldes de Malavella, però la

veritat és que la gestió de tot plegat s'acosta molt més al qualificatiu de *vergonyosa* que no pas al d'*eficaç*. Ara, ho confirmava dimarts Francesc Francisco-Busquets en declaracions a aquest diari, les obres de desdoblament del tram de Sils a Maçanet, que ja estaven aturades feia un parell de mesos, trigaran com a mínim un any més a reprendre's. La raó és que l'empresa que hi feia les obres no pot assumir el sobrecost que tenen els treballs, i ara l'obra s'ha de tornar a adjudicar.

Però les explicacions que dona el subdelegat del govern de l'Estat, per certes que siguin, no consolen cap dels usuaris que utilitzen aquesta via. I parlem dels que la *utilitzen* perquè tots som conscients que hi ha molts ciutadans que ja fa temps que han esborrat l'N-II del seu mapa de carreteres pel mal servei que ofereix i que opten per usar habitualment l'AP-7 per desplaçar-se a Barcelona, amb el sobrecost que això representa. Amb l'Estat i amb tot allò que gestiona ja fa temps que

hem après a posar-hi paciència, però no deixa de ser curiós que l'anunci que l'obra estarà aturada un any més coincideixi amb un moment en què el mateix govern estatal està animant els ajuntaments a acollir-se a unes ajudes destinades a fomentar l'obra pública. Ni deixa de ser curiós que coincideixi també amb els diferents anuncis fets pel govern català en relació amb millores substancials a la xarxa viària gironina. Allunyament davant de proximitat. Desídia davant d'eficàcia.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades i les que siguin d'actualitat. És imprescindible que a l'original i als correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

Despropòsit

● Si Amnistia Internacional o alguna altra organització de drets humans s'hagués gastat 20 milions d'euros en la decoració de la seva sala de reunions s'hauria organitzat un escàndol fenomenal. Aquest despropòsit és el que han perpetrat les Nacions Unides a la seva sala dels Drets Humans de Ginebra. Com si aquest tipus de sales, en lloc d'espais de treball relacionats amb els greus problemes de drets humans existents al món, fossin llocs per entretenir-se contemplant presumptes creacions artístiques. I amb l'agreujant del seu elevat cost, un insult per a totes les víctimes de violacions de drets humans, sovint desateses amb l'argument de la falta de recursos. / JOSEP M. SAU-MELL. Salomó (Tarragonès).

Les sabates de l'Iraq

● Tota la vida s'ha dit que una imatge val més que mil paraules. I avui dia, en la nostra societat de l'espectacle, encara valen molt més. Elles per si mateixes esdevenen icones dels nostres temps, i queden gravades en el nostre imaginari. Segurament en un futur reflectiran tot allò que van voler ser i van voler suposar en els nostres dies. He de creure, per

Presó per soroll?

● Darrerament assistim a un debat sobre la proporcionalitat de les penes de presó en assumptes relacionats amb locals sorollosos.

A la majoria d'opinants els sembla desproporcionada una pena de presó pel fet de provocar soroll, i el que no es pregunta prèviament és si s'ha patit o es pateix la contaminació acústica dins el propi habitatge. Curiosament, constatem que la minoria a qui no sembla desproporcionada la pena de presó, sí que ha patit el soroll en excés dins el propi domicili. Sigui com sigui, el plantejament de la pregunta i el mateix enfocament de les notícies és erroni. El Codi Penal, tot i la seva duresa, no castiga la simple emissió de soroll (això, a més d'absurd, resultaria paralitzador de la dinàmica social que necessita el soroll per desenvolupar-se), sinó el seu excés, que és susceptible de causar danys a la salut de les persones (si efectivament causa lesions, es pot produir un altre tipus de delictes). Per tant, la pregunta no és si ens sembla desproporcionada la presó pel fet de

causar soroll, sinó pel fet de posar en perill la salut de les persones. Algú diria que un conductor ebri circulant amb excés de velocitat per una via urbana no posa en perill la integritat de la resta d'usuaris de la via? No és res subtil, només cal educar i conscienciar la gent sobre els riscos que la contaminació acústica representa per al nostre organisme i la nostra psicologia.

Sabiem que nivells de soroll massa alts causen insolidaritat social o bé acceleren processos cancerígens? O bé que l'actual generació de joves és la població en què es constata els índexs més alts de sords o amb greus dèficits acústics? O que l'estrès o moltes malalties gàstriques tenen a veure amb el soroll? Si les respostes a aquestes preguntes són negatives, llavors no ens ha d'estranyar que el soroll estigui infravalorat i que encara sembli quelcom inevitable, fal·laçament consubstancial al progrés econòmic, i una simple molèstia per la qual els maltractadors acústics no mereixen la pena de presó. / LLUÍS GALLARDO. Barcelona.

tant, que durant molt de temps ens recordarem de com a G.W. Bush, li van llençar un joc de sabates; de la imatge d'un president que aviat sortirà per la porta del darrere –la de la impopularitat– i, per commemorar-ho, se'n va haver d'anar a Iraq a fer el llufa. Allà, que ja el coneixien bé per haver dut la «democràcia», li van atorgar encolerits el títol de gos i les sabates: o sigui, els més prestigiosos dels països islàmics. Quin honor!

Però a l'altre costat de la balança hi haurà la d'un home a qui encara quedaven reflexos suficients per evitar els dos projectils que representaven la fúria d'una gent clamant justícia contra qui va portar guerra

i mort al seu país. És des d'aquesta òptica que la imatge també tindrà un altre sentit, ja que amb la mateixa facilitat que va esquivar les sabates el qui es creia justicier també esquivarà la justícia que es mereix, com ja han fet molts altres dèspotes. Quina ironia! / FERRAN SANAHUJA. La Bisbal d'Empordà (Baix Empordà).

Carreteres tallades

● Volia fer una excursió a Montserrat, però com que dies enrere va haver-hi un despreniment de roques que va obligar a tallar la carretera d'accés al monestir vaig telefonar al tant anunciat i gallejat 012, Servei d'Informació Ciutadana de la

Generalitat de Catalunya, en diuen, per tal de saber si la carretera ja era oberta. Una senyoreta em va dir que sí, que ja estaven obertes les dues carreteres. Així doncs, diumenge passat agafó el cotxe i me'n vaig a Montserrat, però la sorpresa va ser majúscula quan en arribar a la cruïlla de Can Massana em trobo la carretera tallada. Si aquest és el tipus d'informació que faciliten al 012, val més que pleguin, ja que per donar informacions errònies no cal gastar tants diners amb propaganda televisiva, perquè la matinada, l'autopista, la benzina i l'excursió rebentada no m'ho pagarà ningú. / AUGUST BERNAT. Barcelona.

CAP de Llagostera

● Fa relativament pocs dies vaig haver d'anar al metge, al CAP de Llagostera, on visc. Em vaig haver d'esperar una estoneta com és normal. Tenint en compte que havia demanat visita dues setmanes abans, no cal ser gaire llest per saber que els metges estan col·lapsats. En un poble on viuen 7.000 habitants, només hi ha quatre metges de capçalera. És normal això? Quants metges diferents m'he trobat? Molts. Entre substitucions i d'altres sempre veig cares diferents. Em preguntava per què era això. La raó és molt senzilla. Estan literalment «cremats». Com pot ser? Quina mitjana de pacients té cada metge? Aneu comptant. Si tenim una població de 7.000 habitants i només hi ha quatre metges... Jo l'únic que puc fer és felicitar els metges que hi treballen i vetllar per tal que la seva empresa els conservi però no com ara que estan estressadíssims i no els deixen fer bé la seva feina sinó que millorin la seva qualitat a la feina. Jo no podria atendre un munt de pacients cada dia que a sobre alguns es queixen culpabilitzant el metge de torn perquè és qui tenen més a prop. Senyors, no és problema dels metges sinó d'una gestió precària que redueix costos i també la salut dels seus treballadors, en conseqüència, a la salut dels seus pacients. És aquest el model de sanitat pública que volem? Sé que els ajuntaments que han intentat canviar aquesta situació no han pogut. Qui ho ha

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel. 972 18 64 00. Fax 972 18 64 20.

Director Adjunt: XEVI XIRGO i TEIXIDOR. Redactor en Cap: CARLES RIBERA. Caps de Redacció: TEIA BASTONS i DAVID BRUGUÉ (Països Catalans i Economia); XEVI CASTILLÓN (Cultura i Espectacles); TURA SOLER (Punt Divers). Redacció: SALVADOR GARCIA-ARBÓS (Política); NÚRIA ASTORCH i CARMINA SOLANO (Societat); FIDEL BALÉS i MARC BATALLER (Punt Divers); MÓNICA CABRUJA i ANNA PUIG (Economia); DANI CHICANO, LAURA PORTAL i EVA VÁZQUEZ (Cultura i Espectacles); JOSEP PUIGBERT i MAR VICENTE (Alt Empordà); ALBERT VILAR i ÒSCAR PINILLA (Baix Empordà); DANI VILÀ i MONTSE BARRERA (Gironès); JORDI COLOMER (Selva); JORDI CASAS i RAMON ESTÉBAN (Pla de l'Estany, Garrotxa, Ripollès i Cerdanya); ORIOL MAS (Medi Ambient i Política Territorial); MONTSE MARTÍNEZ, JORDI CAMPS, LAURA CODERCH, CARMÉ OVIEDO, MARIA PÉREZ, XAVIER ROCA i IRENE RIGALL (Apunts); PERE GORGOLL (Necro Lògiques); MANEL LLADÓ, MIQUEL RUIZ, EUDALD PICAS, LLUÍS SERRAT i JOAN SABATER (Fotografia).

Caps de Venda: EMMA PARRA i M. ÀNGELS TAULATS. Comercials: GERARD MARTÍNEZ, JOAN QUESADA, ROSA M. NAVARRO, CARMÉ OLIVEIRA, CARINA MAS, FERRAN SUREDA, JOSEP SÁNCHEZ, ROSA DURAN, CONXITA GISPERT, GLÒRIA RUIZ, MARTA NAVARRO, LAIA CERVELLÓ, NÚRIA PUIG, AURORA ROVIRA i MONTSE CORNELLA.

Consell Editorial: MONTSERRAT AGELL, MONTSE AGUER, MARTA ALSINA, NARCÍS-JORDI ARAGÓ, PEP BADIÀ, CARLES BARBA, BALDIRI BRAMON, JOAN BOSCH, JORDI BOSCH, HELENA CALVELLO, CONXITA CASASSAS, YOLANDA CERVIÀ, JOAN CARLES CODOLÀ, JOSEP COLLELLEDMONT, MARIA COMAS, LAURA CORSUNSKY, XAVIER CORTADELLAS, MARIA MERCÈ CUARTIELLA, JOSEP DELEMUS, GEMMA DOMÈNECH, NÚRIA ESPONELLÀ, JOSEP FAJOL, DAVID FERNÁNDEZ, JOAN FERRERÓS, ROSA FONT, LLUÍS FREIXAS, M. TERESA GALÍ, XAVIER MARTÍ, SANTI MASSAGUER, ENRIC MATARRODONA, JOSEP MATAS, MANEL MESQUITA, JOAN NOGUÉ, JAUME PÉREZ, JAUME PINYOL, EVARIST PUIG, MAGDA PUJOLAS, JOAN RIBAS, AITOR ROGER, JOAN PAU ROMANI, JORDI SANABRAS, RICARD SAYERAS, GUILLEM TERRIBAS, JOSEP VALLS, FRANCESC VAQUÉ i ESTEVE VILANOVA.